

POSAŻEK (1) *sb m*

N sg posązek.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Dem. od „posag”; przen:

Wyrażenie: »judaszow posązek« = dochód uzyskany w haniebny sposób: imienia sobie pobożnie nabyway. Bowiem lichwá bezbożna/ Iudałzow połáżek/ Należy też do iego miłsternych biełáżek. KlonWor 79.

DDJ